

Bakalářská práce se zaměřuje na problematiku používání tělesných trestů ve výchově dětí. Tělesné tresty dětí jsou stále velmi rozšířenou záležitostí ve světě. Tělesným trestem dítěte je každý trest, kde je použita tělesná síla způsobující bolest, či byť nepatrný diskomfort dítěte. Tato práce sumarizuje současné poznatky o této problematice, o její historii a rizicích, o legislativě a organizacích, které se fyzickými tresty, respektive tělesným týráním zabývají.

Využívání tělesných trestů v současné výchově je velice závažným problémem. Prvním státem, který zakázal tělesné tresty zákonem, bylo Švédsko v roce 1979. Následně k zákazu došlo ve Finsku, Norsku a Rakousku. Ve dnešní době 37 států legislativně zakázalo tělesné tresty. V roce 1989 byla přijatá Úmluva o právech dítěte, kterou ratifikovalo už 193 států.

Uplatňování tělesných trestů ve výchově vede k negativním emocím a může vést k patologickému vývoji osobnosti dítěte. Tělesný trest může mít konkrétní konsekvence v následném chování v dětství traumatizovaného dospělého (transgenerační přenos násilí, sociálně-patologické chování, sklon k depresím a násilí, nízké sebevědomí, snížení kognitivního vývoje, chudost sociálních vazeb, atd.). Tělesné tresty jsou v rámci celé společnosti obrovským problémem, do kterého jsou zatahováni další a další jedinci z okolí dítěte.